

V prvem delu osrednje prireditve ob tednu komunista v naši občini je bila razširjena seja občinskega komiteja zveze komunistov, kateri so predsedovali predsedniki družbenopolitičnih organizacij in skupščine.

TEDEN KOMUNISTA V NAŠI OBČINI

Bolj kot dejstvo, da so se od 22. do 28. novembra vrstile v naši občini prireditve, ki so nas tudi opozarjale na nezadostno razvite kulturne dejavnosti, je važno, da smo na kulturne težave opozorili in se jih zavedali. Ne bi smeli biti preveč zahtevni, pa tudi ne preveliki idealisti, če bi pričakovali, da bi se z osrednjim prostorom za kulturo in družbeno življenje pri nas vse spremenilo. Nekaj je že na tem, vse pa ne. Da ga potrebujemo, je vsem jasno. Preveč nas je, da bi mogli prepustiti organizacijo posameznim skupinam, ki sicer vsaka zase na svojem območju prizadevno dela.

Zaključna prireditev je bila v kulturnem domu vevških papirničarjev, kjer je komite občinske konference ZKS Ljubljana Moste-Polje organiziral razširjeno svojo sejo. Obravnavali so idejnopolično problematiko v moščanski občini.

Poleg dobrega kulturnega dela programa so se razvila razmišljanja naših družbenopolitičnih delavcev.

Prvi je govoril Avgust Vižintin, predsednik samoupravne interesne skupnosti za kulturo naše občine, ki je kot najvažnejše poudaril spoznanje, da smo in bomo še spreminjali svoj odnos do različnih področij človeko-

Naj takoj ugotovimo: dogovorili smo se, da so vsi pogovori in priprave na teden komunista le začetek trajnejšega razmišljanja in postopnega spreminjanja našega odnosa do področja, o katerem se pogovarjamo.

Če nekoliko zožim pojem kulture, potem bi v naših pogovorih morali kaj več povedati o šolskem, družbenem in političnem izobraževanju delovnih ljudi. Ali smo dovolj storili, da se talentirana mladina naših revolucionarnih delavskih družin primerno izšola, da si pridobi vsestransko znanje, ki ga potrebuje za prihodnost, da bo vreden naslednik svojih očetov in mater? Ali kot družbeni, politični in kulturni delavci dovolj organizirano usmerjamo delavsko mladino v ustrezne šole in poklice in ali to skrb preveč prepuščamo stihiji in posameznikom? Ali smo ustrezno izobraževanje tudi dobro organizirali in ali smo temu izobraževanju dali dovolj revolucionarnega duha?

Kaj smo storili v naših delovnih kolektivih za humanejši odnos, za kulturnejše ozračje, za boljše sporazumevanje in socialistično moralo na vseh ravneh? Ali cenimo le sestankarstvo in ne drugih, večkrat bogatejših oblik dela, ki združujejo in povezujejo ljudi, ki jih človeško plemenitijo, da so sposobni videti dlje in več kot samo proizvodnjo in vsakodnevni boj za denar? Ali dovolj preganjamo malomarnost, odlaganje rešitev, neprizadevnost, lažnivo pritrjevanje samoupravljanju in drugim socialističnim načelom in puščanje prakse, da gre po večerajšnjih poteh? Ali smo dovolj uporni in uspešni pri omejevanju

tistih tehnokratskih struktur, ki se spretno maskirajo in neprestano ustvarjajo ozračje, v katerem delavec ne pride do odločilne besede, v katerem se delavcev zaradi trenutnih koristi ne zanima za širše družbene in kulturne probleme?

V ospredju našega zanimanja so in bi morali biti mladi ljudje. Vse prepogosto se zgodi, da se komunisti razidemo, ne da bi sprejeli konkretne obveznosti in spremenili svoj odnos do mladih ljudi. Eno zagotovo vemo: Mladi ljudje radi sodelujejo, če jim pri tem pomagamo in če imajo osnovne možnosti za to.

Naša občina je področje z bogato revolucionarno in kulturno preteklostjo. Lahko reče-

nica Vevče, Saturnus, Žito in še nekatere druge, tudi manjše delovne organizacije. V okviru kulturne akcije, ki jo vodi ZKPO, je bilo v zadnjih nekaj letih organiziranih prek 200 najrazličnejših prireditev, ki jih je obiskalo nad 40.000 občanov. Knjižnica Jožeta Mazovca izposodi letno v vseh svojih prostorih 130.000 knjig. Bibliobus, ki kroži po nekaterih krajih naše občine, je pripeljal nove knjige v oddaljenejša naselja.

Lahko trdim, da zaenkrat nismo sposobni v okviru interesne skupnosti — kar velja za vso ljubljansko kulturo — postaviti na dnevni red bistvenih kulturnih vprašanj. Zgubljamo se v raznih procedurah od delegacij, konfe-

delovanje. V naši občini so prostori za družbeno, družabno in kulturno življenje resna ovira, da ne moremo dosegati večjih uspehov. Poskušal bom drastično ilustrirati to stanje. V središču Most pripravljamo nov družabni in kulturni center že skoraj 30 let. Uresničitev odlagamo iz leta v leto. Dva kulturna doma v Polju in dom v Bizoviku uporabljajo delovne organizacije za proizvodnjo. V času, ko je bilo vse preveč razširjeno mnenje, da jih ne bomo več potrebovali, jih je nekdo prodal ali podaril delovnim organizacijam. Danes govorimo o njihovi vrnitvi kulturnim društvom ali o gradnji novih. V nekaterih krajevnih skupnostih so občani pripravljali marsikaj storiti, da pridejo do primernih prostorov, le da je kulturno področje brez sredstev za ta namen ali skromna sredstva ne zadoščajo niti za popravila kulturnih hiš in domov. Štepanjsko naselje smo zgradili, naselili vanj tisoče ljudi s kopico socialnih in drugih problemov, nismo pa bili sposobni hkrati zgraditi prostorov za družabno in kulturno življenje. Knjižnica Jožeta Mazovca deluje zelo uspešno v obupnih in že kar sramotno slabih prostorih. Kino Triglav, ki si je vsa leta močno prizadeval izboljšati svoj program, deluje prav tako v prostorih, kakršnih nima noben kinematograf v Ljubljani. Še bi lahko našteval. Svetla točka je ureditev prostorov na Vevčah in so jih uredili delavci kolektiva papirnice. Sprašujem se, kako obrniti pozornost vse naše družbe, da je ustvarjanje možnosti za kulturno življenje vendarle tudi zelo pomembno.

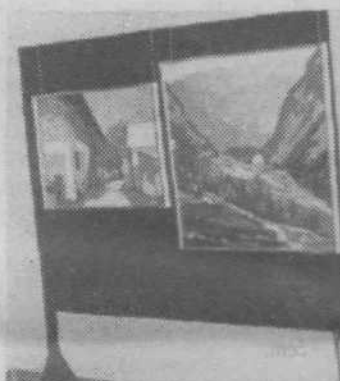
Beno Zupančič, podpredsednik republiške skupščine, je opozoril na sodelovanje in zraščanje gospodarske in negospodarske dejavnosti pri »osnovnem družbenem smotru«, ki mora biti človek.

Draga Svetina, predsednica občinske zveze kulturnoprosvetnih organizacij: Ne smemo spregledati kulturne vzgoje mladih že v družini, vrtcih in šolah! Govorila je o pomenu socializacije

mladega človeka v urejenem okolju.

Niko Lukež, ravnatelj OŠ Polje in predsednik komisije za idejnopolična vprašanja: Kulturna je del nas, ni institucija zunaj vsakdanje dejavnosti. Zato ji pripada mesto v samoupravni družbi.

Milan Pritelj, ravnatelj OŠ Ketteja in Murna: Šolska kul-

V predvečerju so razstavljali naši slikarji

turna društva so zrasla spontano iz potreb šole in mladih v njej.

Marjan Moskrč, predsednik skupščine občine Ljubljana Moste-Polje, je govoril o pomenu kulture, ki je sestavni del življenja in ustvarjanja delovnega človeka. V naše kulturnopolitične organizacije moramo preleti revolucionarni duh brez primesi šarlatanstva in diletantizma.

Milan Selan, delavec iz Žita, je razmišljal o kulturni dejavnosti delavcev te delovne organizacije.

Alenka Jeriha je razpredla misli o delu v kulturnoprosvetnem društvu Svoboda iz Zadvo-
ra.

Franci Lamberger, sekretar zveze borcev NOV v občini: Razvijati in negovati moramo tradicije NOB, oskrbovati moramo grobove in spomenike ter gojiti literaturo, ki bo ohranjala in oživljala spomin na revolucijo.

Teden komunista je bil pregled stanja, nakazal pa je tudi odprte možne poti razvoja kulture v naši sredini.

ALENKA LOBNIK-ZORKO

vega delovanja, neločljiva sestavina vsega razvoja pa je tudi kultura. Odlomke njegovega govora objavljamo v nevezanem zaporedju!

Akcija KS je zelo spodbudna, saj so se politične organizacije v občini in osnovne organizacije ZK začele živo zanimati za posamezna kulturna vprašanja. Doslej ni bilo dovolj časa za to. Drugi družbenopolitični problemi neprestano potiskajo kulturno problematiko v ozadje.

Delegati in gostje prihajajo v dvorano

mo, da se je tu, v delavskih, kulturnih, sindikalnih in političnih organizacijah izoblikovala srčika naše revolucije.

V petnajstih društvih in nekaj skupinah deluje prek 400 zelo aktivnih članov. Poleg teh imamo v šolah kulturna društva. Tudi nekatere delovne organizacije skrbijo za kulturno življenje svojih delavcev. Organizirajo kulturne skupine ali se povezujejo z ljubljanskimi kulturnimi hišami. Največ so storile Papir-

rene delegacij, občinske skupščine, do mestne strukture. Stalni prepri o sredstvih, manj o konkretnih programih, še manj ali skoraj nič o potrebah občanov in neskončna vrsta proceduralnih vprašanj, to so teme, ki prihajajo na dnevne rede samoupravne interesne organizacije.

Pri nas so huda ovira za večjo kulturno dejavnost materialne možnosti, čeprav se zavedam, da niso materialna sredstva vedno pogoj za živahnejše kulturno

V drugem delu prireditev je bil kulturnoumetniški program v katerem so nastopale najvidnejše skupine s tega področja v občini. Na fotografiji z leve: mešani pevski zbor Vide Pregarc, harmonikarski orkester glasbene šole Moste in folklorna skupina osnovne šole Polje.